

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserate) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Ptuj v gledališkem poslopu. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vpslati.

Štev. 25.

V Ptuj v nedeljo dne 11. decembra 1904.

V. letnik.

Kdo je kriv?

In Kristus mu reče: „Ako sem hudo govoril, izpričaj od hudega, ako pa prav, zakaj me biješ?“

V našem zadnjem listu smo na tem mestu označili smrdljivi boj in smrdljivo orožje prvaško-farške druhali napram naprednjakom in naprednim listom! V zopetni dokaz naših trditev hočemo razkrinkati danes tako smrdečo prvaško-farško lumparijo, kakor še je morda svet ni doživel!

Kdo je kriv, da je toliko razbojnikov med našim ljudstvom, kdo je kriv, da toliko pretepov, toliko umorov? Ali je kriv napredek, da se jih obsodi vsako leto od porotnikov toliko k smrti, ali je temu kriva dohtarsko-farška lumparija, katera si prizadeva vgasniti vsako iskrico prostega mišljenja med ljudstvom? Jeli kriv „Štajerc“ moraličnega propada slovenskega ljudstva, ali so krivi dohtarsko-farški listi, kakor dohtarska „Domovina“ in farški „Gospodar“ se svojo prilogo? Ljudstvo, odgovori si na ta vprašanja, ko prečitaš ta članek, samo.

Kakor poročamo na drugem mestu, bila sta obsojena pred mariborskim porotnim sodiščem neki Muršec in Šegula iz Dornave zaradi zavratnega umora Šegulove žene k smrti na vislicah. O tej obsodbi poroča „Gospodar“ v svoji številki z dne 24. p. m. in vsklikne konečno „Tako daleč pripelja človeka „Štajerc“ in žganje!“

„Domovina“ ve o tem še kaj več povedati. V svoji številki z dne 25. p. m. ima celo dva članka o tej obsodbi. Med drugim piše:

„Sotrudnik Štajerca.“ Pesnik in tolovaj Muršec, je bil zares hudobni duh zapeljanega Šegule. Ta človek, strašni tip stajercijancev je edin vzrok, da se je zgodil kr-

vavi zločin... Tu imamo zopet vzgled, kako pohušuje in moralno ubija »Štajerc« našo ljudstvo. Zadnja leta se množe slučajji, ki pretresajo človeška srca, kar vse je pekleniski sad nemčurskega lista. Slovenski kmetje, to so vaši lažiprijatelji, ti spodnještajerski nemčurji!... »Štajerc« smeši slovensko narodnost, vam krade spoštovanje do maternega jezika, vzgaja neznačaje, katerim ni več ničesar svetega.

Potem zopet piče „Domovina“: „Zadnja pesem Štajerčevega sotrudnika morilca A. Muršec.

»Na drugem mestu poročamo o smrtni obsodbi A. Muršeca, nemškutarja, ki je služil ptujskim Nemcem v boju zoper Slovence z nesramnimi pesnimi zoper slovenske voditelje, katere je list ptujskih nemčurjev »Štajerc« razširjal med ljudstvom. Smrtna obsodba morilca A. Muršeca je pravzaprav tudi smrtna sodba za »Štajerca« in njegove privržence, kajti vsakdo zdaj lahko ve, kako ničvredne je časopis, kateri se naslanja na sotrudništvo ljudi, ki so žganjarji in morilci.

Na to priobči „Domovina“ neko „pesem“ Muršecovo, katero je baje ta zložil v preiskovalnem zaporu in katero je dobilo uredništvo „Domovine“ „slučajno“ v roke, in vsklikne konečno: „Takši hinavci (namreč kakor Muršec) so vsi pristaši „Štajerca“!

Vrhunec pa doseže seveda mariborsko glasilo mariborskih gospodov z rudečimi in črnimi kolarji: „Naš Dom.“ Ta piše v svoji številki z dne 1. decembra sledeče:

„Štajerčev pesnik Muršec-morilec. Kakor vsak ničvrednej si je izbral tudi dornavski krojač Muršec za svoje časnikarsko glasilo ptujskega »Štajerca.« Bil je celo tako drzen, da je dal v njem »Poduk zapeljanim Slovincem.« Kazal je »zapeljanim Slovincem« ono pot kot vzorno, po kateri tudi on sam hodi. Mi smo vedeli, kam pelje ta pot. Mnogi nam takrat niso hoteli verjeti, a sedaj vedo vsi, da ta pot pelje na vešala. To pot vam je, slovenski ljudje, kazal in priporočal Muršec, po tej poti še vas skrivno nadalje vodi »Štajerc.« Muršec je vse Slovence, ki niso verjeli njemu in »Štajercu« imenoval zaslepljene Slovence. Tako

dela še danes „Štajerc“! Vse, kar ne trobi v njegov rog, vse je zaslepljeno, zapeljano, vse je na temni poti. Samo Muršec je torej na pravi poti, on bo na vešalah »svetlo« gledal, tam se mine klerikalna tema. Zanimivo je, da sta si po groznem hudodelstvu mamila Šegula in Muršec svojo vest — z žganjem. Tako dela največ »Štajerčevih« pristašev! Svojo slabo vest si tolaži v šnopsarnah. Ali ni večina »Štajerčevih« pristašev hudih šnopsarjev? »Štajerc« in šnops sta poguba za slovensko ljudstvo.◀

O vi vražne, lažnjive, hinavske, dohtarsko-farške kuge! **Ljudstvo vedi! Muršec ni bil nigdar in nigdar sotrudnik Štajerca, nigdar se ni priobčila kaka „pesem“ Muršeca v Štajercu!**

Vse pesmi, priobčene v našem listu proti takozvanim voditeljem slovenskega ljudstva, proti dohtarsko-farškim pijavkam slovenskega rodu, je zložil naš sedajni urednik, kar pa je bilo priobčenih drugih pesmic v našem listu od prve do sedajne številke, (razven gori imenovanih v celem štiri) bile so poslone iz takih krajev, v katerih Muršec nigdar ni bival in nigdar ni bil, toraj jih ni mogel pisati in tudi ne uredništvu vposlati! Tedaj, po krivici mečejo po „Štajercu“ blato dohtarska „Domovina“, „Gospodar“ in „Dom“ po krivici se hujska proti našim naročnikom, po krivici proti čitateljem Štajerca, brezsravno razžalenje se meče v obraz tisočim in tisočim naših vrlih poštenih naprednjakov, in to iz golj prizadevanja očrnuti te poštene ljudi v obeh njihovih sosedov, ki so drugega političnega mnenja.

Tako se seje sovraštvo med sosede, sovraštvo med družino, sovraštvo med sina in očeta, sovraštvo med moža in ženo, sovraštvo med tovariše, katere je do tega časa ločilo sicer politično prepričanje, kateri pa so si bili drugače med seboj dobri. Iskra se je vrgla v suhljad ali pa vslamo, in tam ne vgasne, zato skrbijo gotovo peklenske moči, temveč ta iskra tli in tli, treba še je le da malo vetrič podpiha in visok plamen švigne iz suhljadi, iz slame, plamen, katerega bodeš težko ugasnil — znabiti se ti to sploh več ne posreči! Kdo je kriv? Mi, ki vedno svarimo ljudstvo pred medsebojnim sovraštvom, ali tisti, ki mečejo goreče baklje sovraštva med nje s svojimi nesramnimi lažmi, kdo je kriv, mi, ki vedno in vedno povdarjamo, da bi ljudstvo pošteno in mirno živelo, ali tisti, ki vsiljujejo takorekoč nože v roke svojim podrepanikom kličeč njim: „Rabi te nože proti tem „Štajercijancem“ proti tem nemčurjem?!“

Klerikalna druhal, d o k a ž i svoje trditve, potem še le ti je upati, da ti bode ljudstvo verjelo! Dokaze zahtevamo za vaše trditve, „Domovina“ „Gospodar“ in „Dom“, vi zahrbtni bojazljivi, o katerih smo že v naprej prepričani, da bodele sedaj po teh naših zopetnih dokazih vaših lumparij potegnili vaše repe med noge in odlazili, kakor tepeni psi!

Dokažite in potem bomo radi priznali, da smo premagani, radi priznali, da ste ve klerikalne cunje poštene!

Lažnjivec je tisti, ki govori o svojem nasprotniku kaj neresničnega, kdor pa rabi vedoma tako lastno svojo skovano laž še povrh v svoj prid, ta je pravi pravcati — „šuft“! —

Muršec je spisal svoj čas neke vrste, neko „pesem“ z naslovom: „Pesen v poduk zapelanim Slovincem“. To pesem je dal na svoje stroške natisniti in jo je potem med svojimi sovaščani delil. N i k d a r pa ni priobčil niti vrstice ne v našem listu! A vendar slepo trdi dohtarsko farška stranka, da je bil naš pesnik, naš sotrudnik! To je že odveč! Kdor se ne obrne v sveti jezi z gnusom od stranke, ki se poslužuje takega orožja, ta je obžalovanja vreden, kdor pa agitira za to stranko, kdor očitvidno kaže, da je njen privrženec, ta nima več iskricice poštenosti v svoji duši!

In ti „Gospodar“, zares ti bi še celo moral molčati! Ali ne veš več, kako grozno se je svoj čas opeknel neki klerikalni urednik, ki je podolžil Nemce požiga?

Da pa sprevidi ljudstvo še bolj, kdor je zares vodi po poti k vislicam, naprednjaško časopisje ali klerikalno, hočemo omeniti tukaj samo dva slučaja, a ne lažnjiva, temveč resnična! Pred kratkim je bil obsojen na Koroškem kaplan Mašek, kateri je ukradel svojemu župniku veliko svoto denarja na 15 letno težko ječo! Ta kaplan se je hotel znebiti župnika, zato je zastrupil vino, katero je rabil župnik pri sv. meši. Ta kaplan je toraj hotel na najsvetejšem mestu, to je pred altarjem zastrupiti svojega župnika, ta kaplan je hotel zastrupiti svojega župnika z živim Bogom samim, namreč z našim Izveličarjem v podobi svetega Rešnjega Telesa, in ta kaplan pa je bil **v resnici sodelovalec in sotrudnik klerikalnega časopisja, v resnici je priobčil v škofskih glasilih svoje članke!** „Gospodar“ in Domovina“, kaj porečeta k temu?

„Gospodar“, kaj porečeš k sledečemu? Pred nekaterimi leti je stal pred porotniki v Celju neki sokol (slovenski telovadec) po imenu Č u v a n. Obdolžen in obsojen je bil radi trikratnega roparskega umora! Tedajni prezident porotnega sodišča je vprašal Čuvana, kako da je prišel tako daleč, ko pa je bil poprej drugače priden in spoštovan človek. Čuvan je nato pripovedoval s solzami v očeh sledeče: Bil sem krojač in bil sem, kakor se mi je reklo priden delavec, hodil sem pridno v cerkev in zato sem bil priljubljen pri duhovnikih. Nekoč sem govoril celó z diko in ponosom vsega slovanstva, z djakovarškim škofom Strossmayerjem. Ta mi je podal celo roko! Naročil mi je tudi, naj berem dobre cerkvene časopise **posebno pa „Slovenskega Gospodarja!“ in naj delujem v smislu tega časopisa!** In jaz sem ga ubogal. Danes sem radi tega tukaj! Zanemarjati sem začel svoj posel, prišel sem v denarne zadrege, in te sem si hotel zboljšati!“ — — —

Dotični sodnijski akti se lahko pregledajo in mi smo pripravljene vsak čas dokazati, da je Čuvan dobesedno tako govoril pred porotniki!!

No, „Slovenski Gospodar“, kako ti diši ta resnična, popolnoma resnična izpovedba trikratnega roparskega morilca?

Kdo je kriv?

Pošteno slovensko ljudstvo, sedaj sodi samo, mi

se ne bojimo, da bi nas obsodilo, pač pa moraš obsoditi tiste, ki te s vso silo vlačijo v pogubljenje, v moralični propad! Kdo je kriv? So krivi lažnjivci, nesramni obrekovalci, so krivi učitelji požiga, krivi duhovniki strupari, so krivi časopisi, katere označi skesan morilec, ropar, kot vzrok svojega pogubljenja — ali je krivo naprednjaštvo, kriv „Štajerc“? Ljudstvo, kje pa imaš iskati slabe vzglede? Kdo je kriv pijančevanju?

Po farovžih se popiva pri vsakej priložnosti pozno v noč, da cele noči, mi imamo dokaze, da so celo nekateri duhovniki popolnoma pijani sv. mešo brali. In to vidiš ti ljudstvo, ubogo ljudstvo! Ali morda ukazuje „Štajerc“ duhovščini pijanštvo, ali jo morda on hvali? „Gospodar“ in „Dom“ pa poročata vsakokrat navdušeno o farskih veselicah in kako „lušno“ je bilo! Siromaki toraj vidi jo popivati svoje dušne pastirje, tudi večkrat svoje prvaške voditelje in ker nimajo toliko denarja, kakor ti gospodje, posežejo po — šnopsu! Kdo je tedaj kriv?

Sodi ljudstvo, a tedaj, ko si obsodilo, tedaj se ravnaj po svoji sodbi, tedaj se okleni stranke, katero si spoznalo kot pravično, potem bodejo nehali umori, uboji, ropi in drugi zločini, ti pa bodeš srečno — in to je naša iskrena želja — ne le na tem, temveč tudi na drugem svetu!

Ptujski okrajni zastop.

Dne 29. p. m. se je vršila prva občna seja ptujskega okrajnega zastopa. Seja se je pričela ob 9. uri predpoldan in je končala ob poldan. Predsednik zborovanja je bil načelnik okrajnega zastopa g. župan Ornič. Kot zastopnik vlade bil je navzoč c. kr. okrajni glavar A. pl. Underrain.

Predsednik odтвори sejo, pozdravi vse navzoče (35 gospodov) in konstatira sklepčnost zborovanja. Na to poroča, da je novi okrajni zastop takoj, ko se je načelnštvo od cesarja potrdilo, sprejel poslovanje. V kratkih potezah razloži stanje okrajnega zastopa, ki je moral od prejšnjega zastopa sprejeti okoli 22 tisoč kron dolga. Naloga, katero je toraj sprejel novi zastop, tako povdarja predsednik, ni lahka, dela je dovolj, na mesto denarja pa so se sprejeli dolgovi. Nato poroča, da se bode pač najprej in najbolj treba zastopu pečati s popravilom cest, katere so v jako slabem stanju. Govornik prečita v celem 23 prošenj, s katerimi prosijo kmetje za zboljšanje cest. Kar se tiče dolga, ki ga je zapustil prejšni zastop, se bi pač moral najprej poravnati. Odbor okrajnega zastopa se je pečal tudi s tem najsilnejšim sprašanjem. Da bi zastop vzel pri kakem denarnem zavodu posojilo in poplačal dolg, za to se odbor nikakor ni mogel odločiti, ker bi se potem izdatki zopet pomnožili. Za posojilo je treba seveda plačati tudi obresti. Na ta način se toraj ne dà dolg odstraniti, zato ne preostaja nič drugega, kakor, da se dohodki zastopa pomnožijo, da se toraj zvišajo dokladi zastopa. Po teh besedah pričeli so se

razgovori o točkah dnevnega reda. Zapisnikarjem bil je izvoljen tajnik okrajnega zastopa g. Bengu.

Predlog, da bi se en del (369 metrov) takozvane Kolarijsko-Krapinske ceste, ki spada pod okrajni zastop rogački popravljaj od sihmal od ptujskega okrajnega zastopa se je sprejel. Rogački okraj mora plačati za to vsako leto 53 kron.

Kot načelnik preglednega komiteja poroča na to g. J. Kasper, da so se računi za leto 1903 pregledali in da je vse v najboljšem redu. Zato predlaga poročevalec, da bi se prejšni zastop razbremenil in se dovolila tajniku, kateremu se delo vedno množi, nagrada v znesku 400 kron. Oba predloga sta bila soglasno sprejeta.

Baron Kübeck predlaga, da bi se vložilo za okrajnega cestnega mojstra (Bezirksstrassenmeister) vsako leto 300 kron v hranilnico, s katerim denarjem bi potem dobival imenovani mojster, ko ne bode več mogel opravljati vsled starosti svojega posla, podporo. K temu predlogu pripomni g. J. Kasper, da teh vsako leto vloženi 300 kron ne bode nikakor zadostovalo, da bi od obresti tega denarja cestni mojster v svoji starosti zamogel živeti. Za to predlaga poročevalec naj se cestni mojster stalno nastavi in naj se mu po najmanj daljni 10 letni službi — 17 let že namreč služi — dovoli letna penzija v znesku 600 K. K temu predlogom sklence zborovanje soglasno, da se ima vložiti vsako leto za cestnega mojstra 500 kron. Kar se tiče njegovega stalnega nastavljenja v službi in njegove penzije, izroči se ta predlog okrajnemu odboru, kateri naj o njem odloči in pri prihodnji občni seji o tem poroča.

Sedaj sledi poročilo o glavni točki dnevnega reda, namreč o proračunu za leto 1905.

Poročevalec okrajni odbornik g. Maks Strašchill (iz Brega pri Ptuj) razloži na podlagi računov natančno dohodke in izdatke, ki so pričakovati v letu 1905.

Dohodki znašajo 19.359 kron, izdatki pa so določeni na 158.522 kron. Za to še preostaja plačati znesek 139.163 K.

Ako se zvišajo doklade okrajnega zastopa od 30 procentov na 40, potem se bode dobilo 131.054 kron. Še zbog tega zvišanja doklad bode primajnkovalo 8109 kron, katere se naj plačajo še le v letu 1906. Poročevalec toraj prosi zborovanje, naj se proračun odobri in naj se dovoli zvišanje okrajnih doklad od 30. na 40. procent, ker je to nujna potreba. Prejšnji načelnik g. Zelenik (govori sprva slovenski potem nemški) ni zadovoljen s proračunom, češ da se je v njem nastavilo preveč izdatkov posebno za popravila cest. Ti izdatki naj bi se znižali, tako, da ne bode treba kar naenkrat okrajnih doklad zvišati za 10 procentov. On (Zelenik) ni nikakor proti zvišanju okrajnih doklad, a to zvišanje se naj razdeli na dve leti tako, da se danes zviša samo za pet procentov. Gospod Zelenik toraj predlaga zvišanje doklad od 30. na 35. a ne na 40. procent. Proti predlogu gosp. Zelenika govori gospod Schoschtersch (Sv. Vid pri Ptuj) in povdarja, da je brez dvombe

treba, da se zvikšajo doklade od 30. na 40. procent, ker večina občin sama zahteva, da se to zgodi in sicer radi tega, da se bode vendarle enkrat storilo nekaj za ceste, ki so v tako slabem stanju in da se bode vendarle enkrat okrajno gospodarstvo postavilo na taki temelj, da ne bode treba vedno in vedno gospodariti z dolgovi. G. Korenjak (Sv. Barbara v Halozah) in g. Mahorič (Ptuj), oba uda manjšine, sta proti zvišanju doklad. G. Mahorič naposled povdarja, ako se že bodejo zares zvišale doklade naj se zvišajo samo za 5 procentov. A vendar pa stavi g. Korenjak na predsednika vprašanje zakaj se ni določila tudi svota za popravo ceste v Medribniku. K temu pripomni g. Schoschteritsch, da se je že lansko leto dovolilo za to 2000 k. Kako pa se naj popravlja, povdarja govornik, ko pa ni denarja. Predsednik g. Ornig naglašuje k temu, da se je celo za tekoče izdaje moralo izposoditi od ptujskega mestnega urada 4000 k. ker hranilnica (šparkasa) denarja ne posodi brez dolžnega pisma. Sicer pa misli on (predsednik), da bode pomagal pri nekterih cestah državni silni zaklad. G. načelnik Ornig obljubi izrečno g. Korenjaku, da se bode njegovi prošnji takoj ustreglo, ko bode vsaj nekaj denarja, ker on (Ornig) sam sprevidi nujno potrebo Korenjakovega predloga. Brez denarja seveda ni mogoče lotiti se takega dela.

Na to se javi k besedi c. kr. okrajni glavar in povdarja, da je on vse potrebno za to ukrenil, da se bodejo podpirali od države tisti posestniki, posebno v Halozah, ki so bili pred kratkim poškodovani vsled melov in da se bodejo podpirale iz silnega zaklada tudi graditve in popravila občinskih cest.

K proračunu še govori naposled zopet poročevalec g. Straschill in povdarja, da bode treba, kakor se je razvidelo iz razgovora zares povikšati doklade od 30. na 40. procent in to tem bolj, ker še se bode zbog tega povikšanja moralo odložiti plačilo zneska 8109 kron na leto 1906, čeprav se ni moglo mnogim silnim prošnjam, posebno glede cest ustreči in jih v proračunu jemati v poštev. Proračun se na to z 27 glasovi (proti 8 glasom manjšine) odobri in predlog gledé povikšanja doklad od 30. na 40. procent se sprejme.

Sedma točka dnevnega reda: Za pregledovalce računov za leto 1904 se zvolijo gospodje; pl. Pongrac, Kasper, Korenjak Windisch in Čuš.

8. točka. Kot okrajni svetovalci siromaštva so bili izvoljeni gospodje: okrajni sodnik: Dr. Glas, mestni zdravnik Dr. pl. Metzler, Sadnik, Steudte in Pater A. Svet.

9. točka. Za odbornika okrajnega šolskega odbora se izvoli na mesto umrlega notarja S. Oschgana g. Max Straschill.

10. točka (Poročevalec g. Golob). Posojilo, katero je vzela občina Skorišnjak, se dovoli.

11. točka. (Poročevalec g. Dr. Fichtenau). Občini Hajdin se dovoli, da sme spraviti zemljiško knjigo glede nekaterih faktičnih posestnikov, ki pa niso zabilježeni v tej knjigi, vred.

12. točka. (Poročevalec Baron Kübeck). Prošnji občin Ptujška gora in Majšperg, da bi zastop pod-

piral regulacijo Dravinje se v toliko ustreže, da se sklene od zastopa pomagati pri tej regulaciji z 10. procenti svote, ki se bo rabila.

13. točka. Večim občinam se dovoli, da smejo zvišati svoje občinske doklade čez 20. procent.

K zadnji točki dnevnega reda „slučajnosti“, se stavijo različni predlogi. Dr. pl. Plachki povdarja, da bode brez vsake dvombe porabila posebno klerikalna stranka dejstvo, da so se morale okrajne doklade zvišati, v političnem boju in da se bode toraj novi okrajni zastop gotovo napadal posebno od strani klerikalnega časopisja. Da bode ljudstvo zamoglo v tej zadevi trezno in pravično soditi, predlaga dr. Plachki naj se sprejme sledeča rezolucija: „Sedajni okrajni zastop obžaluje, da se je v prejšnjem okrajnem zastop tako gospodarilo, da je treba zavoljo primanjklaja v znesku okrog 20 tisoč kron zvišati okrajne doklade za 10 procentov. Okrajni zastop naročuje toraj okrajnemu odboru, naj pusti on poročilo o proračunu v glavnih potezah ponatisniti in v časopisih razglasiti, tako, da se bode ljudstvo prepričalo, da je bilo zvišanje okrajnih doklad zares nujna potreba.“ (Opomba uredništva: Mi priobčimo dotično poročilo v prihodnji številki.)

Gosp. J. Leskoschegg predlaga okrajni zastop se naj potruži pri vladi, da se bode poslal v Haloze kulturni inženjer, ki bode podučeval na večih shodih ljudstvo, kako mu je treba uravnati in popraviti zopet mele, ki so poškodovali pred kratkim toliko vinogradov in lazov. C. kr. okrajni glavar pripomni k temu, da se je od glavarstva takoj po omenjenih ne-zgodah prosilo pri c. kr. namestništvu, pri deželnem odboru in pri ministerstvu za kulturnega inženjerja in on (glavar) upa, da se bode kmalu prošnjam ustreglo.

Gosp. Schoschteritsch predlaga, da bi se most čez Dravinjo, katerega imajo minoriti in kateri je v tako slabem stanju, da je groza, minoritom odkupil in da bi most od sihmal popravljal in vzdrževal okrajni zastop. G. dr. Fichtenau je proti temu predlogu in povdarja, da se bodejo gotovo dala najti sredstva prisiliti minorite, da bodejo ti svoj most popravili. C. k. okrajni glavar obljubi k temu, da se bode od politične oblasti napram minoritom, ako ne bodejo ustregli dotičnim zahtevam, najojstreje postopalo.

Na pritožbo g. Schoschteritscha, da se ne delijo brezobrestna posojila vinogradnikom tako, kakor bi bilo potrebno, odgovori c. kr. okrajni glavar, da se je vedno prizadevalo od strani politične oblasti podpirati s temi posojili le tiste, kateri so najbolj potrebni, in da se je prošnjam še le tedaj ustreglo, ko se je politična oblast vestno prepričala je li prosilec vreden podpore ali ne. Ako misli kdo, da se mu je storila krivica, naj pride k njemu (k glavarju), on je v tej zadevi za vsakega in vsaki čas na razpolago.

Konečno predlaga gosp. J. Leskoschegg naj se deluje za pomnožitev požlahtnenja vinskih trt v deželnih trsnicah, tako, da se bodejo lahko brezplačno razdelile trte po uimah poškodovanim posestnikom. Ta predlog se je soglasno sprejel. — Nato se zahvali predsednik g. Ornig vsem navzočim in zaključil sejo.

Vojska med Rusi in Japonci.

V Mandžuriji

si stojita nasprotnikca čisto blizu eden drugemu in vsak dan se javljajo večje ali manjše praske, v katerih so zdaj Rusi, potem zopet Japonci na boljšem. Večjih, resnih spopadov še ni bilo. Razširjeno je splošno mnenje, da se ne bode bila odločilna bitka pred spomladjo.

Port Artur.

V sredo, dne 30. p. m. se je posrečilo Japoncem zavzeti glavno utrdbo pred Port Arturjem na takozvanem griču dvestotreh metrov. Predpoldan tega dneva je naskočila japonska infanterija dvakrat ta grič, a mogla se je umakniti. Japonski general Nogi je poslal nato novo četo v ogenj. Tudi ta naskok je bil brez uspeha. Eno uro pozneje je naskočil zopet nov oddelek Japoncev grič. Rusi so ponehali streljati. Ko pa so prišli Japonci čisto blizu utrdbe, letele so iz nje, kakor dež goste krogle Rusov. Japonci so se morali umakniti. Ob 7 uri zvečer so naskočili Japonci z novimi četami zopet grič in sicer od dveh strani. Tokrat so bežali Rusi v divjem begu, ker so videli, da je vse zastoj braniti nadalje grič. V teku 24 ur je padlo 15 tisoč Japoncev. Uradna poročila javijo, da so pa ležali tudi celi kupi ruskih mrtvih vojakov, posebno na vzhodni strani griča. General Nogi je javil svojemu cesarju, da bode s pomočjo tega griča dobil v najkrajšem času Port Artur v roke. Na Japonskem je povzročilo poročilo, da so dobili Japonci ta grič v roke velikansko navdušenje. Sedaj, ko to pišemo, se trudijo Rusi dobiti na vsak način grič zopet v svoje roke, a to se jim ne bode posrečilo, ker so se Japonci na njem utrdili in imajo na njem že več svojih težkih topov.

Slika iz boja.

V Mandžuriji si stojijo predstraže Rusov in Japoncev še vedno čisto blizu nasproti. Včasih so oddaljene samo kakih 40 korakov od en druge. Ena drugo vidijo, a vendar ne streljajo. Enkrat je zaspal neki japonski vojak na straži. Neki ruski prostovolec se je splazil do njega in mu ukradel puško. Storil pa mu ni ničesar. Oba nasprotnika si hodita k enemu in istemu vodnjaku po vodo, a niti Japonci niti Rusi ne streljajo v takem slučaju. V tihih in mirnih nočeh slišijo Rusi včasih, kako se pogovarjajo japonski vojaki med seboj. Rusi se včasih vdeležijo takih pogovorov ker znajo mnogi izmed Japoncev prav dobro ruski. Sovražne straže vabijo pri takih pogovorih šaljivo ena drugo na čaj (te). Rusi zavidajo Japonce posebno za žganje, ker ga ti včasih dobijo, med tem, ko se ruskim stražam ne da. Ti prijazni prizori se seveda včasih kar nehoma spremenijo v ljut boj in obe straži začnete streljati ena na drugo in se napadate, kakor besni. Človek je pač čudna, grozna stvar!

Spodnještajerske novice.

Ptujski Nemci in slovenska deca. Jasen dokaz kako strašansko „preganjajo“ Ptujski Nemci, ali prav za prav kakor jih imenujejo klerikalni listi ptujski „nemčurji“ vse kar je slovenskega, imeli smo dne 4. t. m. v ptujskem nemškem vzgojevališču za deklice (Deutsches Mädchenheim). Obhajala se je namreč v imenovanem zavodu božična svečanost. Ob 4 popoldan se je zbralo v imenovanem zavodu mnogo odlične gospode, med njo več zastopnikov ptujskega občinskega odbora s ptujskim županom g. Ornigom vred. V veliki dvorani imenovanega zavoda bilo je postavljeno krasno okinčano božično drevesce. Krog njega stale so deklice tega zavoda a pred njim bilo je zbranih v celem 163 revnih šolskih otrok, dečkov in deklet ptujskih nemških ljudskih šol. Deklice iz vzgojevališča zapele so krasno božično pesmico, potem je zasvitalo božično drevesce v neštetihih lučih in se je razdelilo od deklic iz vzgojevališča med revne šolarčke mnogo lepih božičnih darilc, posebno seveda tople zimske obleke itd. Nadučitelj in šolovodja nemške ptujske šole se je na to s srčnimi besedami zahvalil v imenu otrokov. Povdarjal je, da se mu je zahvaliti v prvi vrsti županu Ornigu, potem ptujskemu občinskemu odboru, ptujskim mestnim šolskim svetovalcem, sploh vsem tistim, kateri so pripomogli se svojo radodarnostjo, da se je šolska mladina tako bogato obdarovala. Najtoplejo zahvalo pa mora on (govornik) izreči deklicam nemškega vzgojevališča, ker je vsaka iz med njih napravila lastnoročno več darilc, kakor obleke itd. za uboge šolarčke. In iz med teh ubogih šolarčkov je bilo več kakor dve tretjine otrok slovenskih starišev, torej slovenske dece. O ti presneti ptujski Nemci, presneti Ornig in mestni odbor, o ti presneti ptujski „nemčurji“, ki tako sovražijo Slovence in njih deco, da jih puste učiti se nemščine v ptujskih mestnih šolah, povrh pa še to deco obdarujejo prav bogato pri vsaki priložnosti. O ta presneti „Deutsches Mädchenheim“, ki se je toliko napadal od prvaške strani, in ki te lumparije povrača s tem, da izdeluje za ubogo slovensko šolsko mladino brezplačno obleko! In celo nemški Vorschuss-Verein je podelil znatno svoto za darilce! A podarili pa niso ničesar seveda ptujski slovenski prvaki! To povejte vi klerikalni lističi svojim bralcem, znabiti ti sprevidijo potem, da je radodarnost napram šolski mladini stokrat poštenjša, kakor vso politično hujskanje in kričanje vaših prvakov, na tako zvani slovensko-narodni podlagi!

Radgona. Mestni proračun za leto 1905 znese 88.968 k. 27 vin. Temu nasproti stoji 99.634 k. 04 vin. dohodkov, tako, da bode preostalo 656 k. 77 vin., ali še morda več, ker so se nektera plačila, ki jih bode mesto v letu 1905 moralo plačati, postavila v visokih zneskih v proračun. Gospodarstvo občinskega odbora je toraj zares hvalevredno.

Nesreča. Dne 11. p. m. je šel 70 let star posestnik od Sv. Vrbanu pri Ptujju v Mestni vrh v

meniški gozd z vozom nekemu kočarju po drva. Večer se je vračal se svojim vozom na dom. Na poti se je hotel ogniti blatu ter je stopil na predni del voza. Po nesreči je stopil mimo in padel pod voz. Pri tem mu je voz zlomil nogo, tako, da so mu jo morali v ptujski bolnišnici odvzeti. Kmetje, pazite pri Vaših opravilih, ker nesreča nigdar ne miruje!

Svarilo. Kmetje še svariijo pred ogrskimi agenti srečk (lozi). Vsaka srečka, katera je iz drugega cesarstva je pri nas prepovedana. Ne sprejemajte tudi ponudb, da bi agitirali za take srečke, ker je to prepovedano in se kaznuje.

Iz Ptuja. Gospod Peitler, ki je bil uslužben pri našem listu, ni več pri nas, temveč je z 1. novembrom t. l. iz našega uredništva izstopil.

Ponarejeni bankovci. Na Spodnjem Štajerskem so se v različnih krajih izdali ponarejeni bankovci. Tako je plačal nekdo tudi v takozvanem „Narodnem domu“ v Celju z listom, ki je bil popolnoma tako ponarejen, kakor so naši bankovci za 20 kron vrednosti. Kmetje, pazite pri kupčijah itd., da ne bode te oškodovani.

V Celju je bil zadnji sejem, ki se je vršil ob Andrašovem, letos prav dobro obiskovan. Kupovalo in tržilo se je prav živahno, toda živina ni imela posebno visoke cene. Kupcev, posebno iz nemških krajev ni bilo toliko, kakor večkrat.

Tat. Pri gospodu Joh. Scholgerju na Bregu pri Ptujju je bil delj časa uslužben neki Karl Petrovič, doma iz Orešja, občina Karčovina pri Ptujju. Petrovič si je vedel tu in tam prav po lahkem, seveda pa nikako posnemanja vrednem potu, pridobiti za fletno življenje denarja. Postal je tat! Pred kratkim pa ga je njegov gospodar zasačil in ga izročil sodnji v Ptujju. Ptujjsko okrajno sodišče je odstopilo celo zadevo mariborskemu okrožnemu sodišču in Petrovič se je moral dne 6. t. m. tam zagovarjati radi tatvine. Sodišče ga je spoznalo kvivega in bil je obsodjen v trimesečni zapor, poostren vsakih 14 dni s postom.

Naprednjaška zmaga. Pri občinskih volitvah v Slovenje-vesi pri Ptujju zmagali so naprednjaki v seh treh razredih z veliko večino. Živeli vrli volilci!

Tri obsodbe na smrt. Dne 18. in 19. p. m. je stal pred porotniki v Mariboru Anton Majcen iz Podvinc pri Ptujju obdolžen umora. Majcen je 31 let star, oženjen in je bil radi hudodelstva težke telesne poškodbe, radi prestopka tatvine in golufije že kaznovan. Dne 22. avgusta t. l. so najšli na potu ob Dravi, ki pelje iz Maribora proti državni cesti kito lasi in veliko vsedene krvi, ter zlomljen glavnik. Po daljnem iskanju zapazili so ob Dravi na strmem obrežju čisto nago žensko truplo; ženska je imela na sebi samo nogavice (štunfe). Seveda se je takoj slutilo, da se je zgodil tukaj kaki zločin. Ženska je imela na desni strani vrat popolnoma prerezan. Po preiskovanju se je dognalo, da je umorjena ženska bila neka Antonija Pozeb, rojena leta 1869 v Skomru, okraj Konjice. Služila je do 20. avgusta t. l. v Mariboru kot dekla.

Tedaj je nastalo vprašanje, kdo jo je umoril. Kmalu se je dognalo, da je bila Pozeb še prejšnji večer v družbi obtoženega, namreč Antona Majcen. Ko sta nekaj časa popivala pri nekem krčmarju v Karčovini, odšla sta v drugo krčmo in iz te v Kanco pri Mariboru. Od tod sta odšla ob 10. po noči in sta šla zopet proti Mariboru. Na tej poti je Majcen grešil z imenovano žensko in jo potem umoril, ker se je hotel polastiti njenega denarja. Umorjeno žensko je do nagega slekkel in truplo in obleko vrgel v Dravo, da bi tako zakril svoj zločin. Truplo pa je obležalo na obrežju Drave. Pri tem grozovitnem zločinu si je Majcen umazal s krvjo umorjene svojo obleko in ta ga je izdala. Ko so ga namreč takoj po zločinu agitirali, imel je srajco in klobuk krvavi, med tem, ko je bil krvavi madež na hlačah, katere je imel Majcen tisti dan na sebi, deloma izrezan. Majcen se izgovarja, da ni kriv. Glede svoje krvave obleke trdi enkrat, da mu je tekla iz nosa kri. Drugič zopet trdi, da je strl v neki krčmi glaž in se pri tem poškodoval. Zopet potem trdi, da se je na neki vožnji iz Maribora v Ptuj na železnici poškodoval, ko je okno strl. Potem se izgovarja zopet in reče, da je klal hišnega zajca in si pri tem s krvjo umazal obleko. Vse te trditve se dokažejo s pričami kot lažnjive. Majcen je obdolžen nadalje tudi ropa, ki se je prigodil dne 6. majnika t. l. Tedaj je napadel neki mož neko Ano Frangeš v bližini Maribora, jo vrgel na tla in jo oropal za 6 kron. Ko so pripeljali Majcena pred pričo Frangeš, je ta v njem odločno spoznala tistega moža, ki jo je oropal. Na licu mesta, ker se je oropala Frangeš, najšel se je tudi gumb (knof) kateri je popolnoma enak gumbom na Majcenovi suknji. A vendar taji Majcen tudi ta zločin. Porotniki pa so ga spoznali krivega v obeh slučajih, toraj krivega umora in ropa in Majcen se je obsodil na to od sodnije k smrti na vislicah.

Dornavska morilca.

Dne 21. nov. sta stala pred porotniki 28letn posestnik v Dornavi Osvald Šegula radi prestopka telesne poškodbe že kaznovan in Alojz Muršec, krojač 41 let star rojen na Polenšaku, že kaznovan radi zločina tatvine, golufije, radi prestopka proti telesni varnosti in varnosti imetja. Ker smo celi umor poročali že natanko v naši 18. številki hočemo se ozirati danes samo na obravnavo. Kakor je znano, je živel Šegula se svojo ženo Cecilijo vedno v prepiru. O tem se je pritoževal večkrat napram svojemu prijatelju Muršecu in ta mu je svetoval naj jo zakolje. „V tem slučaju ni drugo nič za narediti, kakor jo vpriči zakljati“, tako je rekel tedaj Muršec. Šegula se mu je dal pregovoriti in je obljubil Muršecu 300 kron, ako mu ta pomaga. Dne 19. avgusta tega leta sta se zopet sprla Šegula in njegova žena. Šegula je šel po tem prepiru zopet k Muršecu. Sklenila sta nesrečno ženo še ta večer umoriti. Zato sta se napotila ob 9. uri zvečer od Muršecove hiše k Šegulu na dom. Šegulova žena je imela že vrata zaprta, a ko je potrkal mož, mu je takoj odprla. Šegula je šel v izbo, a Muršec

se je v veži skrila. Cecilija Šegula se je vlegla oblečena na postelj, njen mož pa se je vlegel na tla in čakal, da bi žena zaspala. Ko se je to zgodilo, skočil je na njo in nji je zaštrčil za vrat remen. Potem jo je potegnil iz postelje in jo vlekel v vežo (lojpo). Tam ga je čakal že Muršec. Vzela sta škaf in položila glavo Cecilije Šegule nad škaf. Potem je vzel njen mož ročno sekuro in Muršec še mu je z roko pokazal, kam mora udariti, da bode takoj mrtva. Šegula je na to udaril trikrat s sekuro po glavi svoje žene in ker ni bila takoj mrtva, vzel je še Muršec sekuro in udaril po glavi nesrečne žene. Držala pa sta morilca nesrečnico tako, da je tekla kri v škaf. Ko je bila žena mrtva sta jo slekla, jej oblekla drugo obleko in jo odnesla zavito v konjsko odejo na Muršecov dom. Tam sta se pogovarjala pri šnopsu kaj je storiti s truplom. Muršec je svetoval naj je zaneseta v parmo v slamo in potem naj zažgeta hram. Tega ni hotel Šegula. Na posled sta zapeljala na samokolnici (šajtergi) mrtvo truplo na železniški tir, misleč, da bode vsakdor prepričan, da je ali skočila Cecilija Šegula sama pod vlak, ali da je bila po nesreči povožnjena. Brzovlak v noči od 19. do 20. avgusta je zares grozno razmesaril truplo. Ker pa ni bilo na tiru opaziti mnogo krvi slutila je sodnija zločin, aretirala Šegulo in ta je obstal celi zločin tako, kakor smo ga tukaj opisali. Seveda je bil takoj tudi aretiran Muršec. Muršec še je povrh bil obdolžen pri tej obravnavi poskušane umora na nekem delavcu z imenom Horvat iz Dornave. Šegula je obstal, da se je tako zgodilo, kakor smo gori opisali. Muršec pa noče niti ne o umoru Šegulove žene, niti ne o poskušnem umoru na Horvatu ničesar vedeti. Vkljub temu se mu dokaže s pričami, da ste obojni obdolžitvi opravičeni. Porotniki so spoznali Šegula in Muršeca za kriva in sodnija ju je obsodila k smrti na vislicah. Kako je lagal Muršec pred porotniki naj dokaže to le. Na mizi pred sodniki je ležala mrtvaška glava Cecilije Šegule, da bi porotniki videli, kaka so bili udarci na njo. Ko se je Muršec zagovarjal, stopil je pred sodnike, vzel mrtvaško glavo v roke in rekel: „Bog naj pride iz nebes in naj reče, da sem nedolžen. Cecilija Šegula, ako bi ti živela, rekla bi ti da sem jaz nedolžen!“ Na to je Muršec poljubil mrtvaško glavo — zares kakor Judež Kristusa! — Ko so naznanili sodniki smrtno obsodbo — Šegula se je jokala, ko je državni pravdnik govoril — je stopil Muršec pred predsednika sodnije in rekel: „Jaz obstojim, da sem kriv, ter prosim za nižjo kazen!“

Koroške novice.

Kaplan in agitator. Mestni urad v Beljaku (Villach) je vložil proti tamošnjemu kaplanu nekemu Auernigu tožbo pri državnem pravništvu v Celovcu zaradi pridige, katero je Auernig imel dne 23. oktobra t. l. Državno pravništvo sedaj celo stvar preiskuje in bode določilo ali naj pride kaplan na obtožno klop ali ne. Seveda ima sedaj klerikalna stranka mnogo opraviti želeč svojega kaplana oprati in

opravičiti, kaplana, kateri je porabil prižnico za politično agitacijo. Taki poštenjaki so stebri na katere se naslanja klerikalna stranka. Vso ljudstvo je razburjeno proti Auernigu, katerega sploh nihče drugi več ne mara, kakor k večjemu še par farških devic. Pred župniščem je ljudstvo demonstriralo proti kaplanu. Knez in škof koroški je sicer obljubil, da bode Auerniga prestavil, a tega do sedaj še ni storil, pač pa je prestavil dekanijo iz Beljaka v Fūrnitz, ker v obče spoštovani in priljubljeni dekan Formas v Beljaku, kateri je vzor duhovnika in kateri se ne briga za politiko, Auerniga v njegovem hujskanju nikakor ni hotel podpirati! Radovedni smo, ali znabiti dobi Auernig od svojega škofa celo kako pohvalno pismo za svoje počenjanje!

Dopisi.

Od Male Nedelje. Že večkrat si dragi mi „Stajerc“ prav pošteno skrtačil kako dolgo črno suktnjo in tudi tistega, katerega je kinčila. Toraj pa te prosim, da i meni posodiš danes eno tvojih priznanih izvrstnih, potrebnih krtač. Tudi naš župnik nosi dolgo črno suktnjo! Treba je suktnji in njemu krtače, čeprav si župnik najbrž ni suktnje zblatil na križevih procesijah, ker te opravlja prav po svojem. Na mesto da bi z zbranimi farmani z procesijo obiskal, kakor je to bilo do sedaj običajno to ali drugo bližno kapelo, „stisne“ svojo mešo, potem pa se poda skozi ene vrata cerkve z farani vred iz cerkve in jo zavije kar mahoma zopet skozi druge vrata zopet nazaj v cerkev. In to imenuje on križevo procesijo! Ko pa spravijo naši kmetje z žuljavimi rokami svoje pridelke skupaj, potem seveda ni njemu in njegovim pomagačem nobena pot preblatna, nobeno vreme pre-slabo. Takoj naznani župnik svojo zbirco in gre po fari s svojimi nosači po „prostovoljne“ darove. Ako pa je treba kake silne spovedi, potem najde naš župnik takoj dovolj izgovorov, dovolj vzrokov, da mu ni treba iti. A vendar pa dobavlje naš župnik vsako leto ogromno svoto denarja na davčnem uradu, denarja, katerega smo mi revni kmetje morali plačati, ko se nam je bilo treba otresiti zbirce s placilom. Toraj zbirco smo plačali, a vendar še se pobira in to od duhovnika, ki ne stori niti ne enega koraka zastonj za nas, ne, kateri še zbog vseh naših plačil, vseh naših „prostovoljnih“ darov ne obhaja cerkvenih opravil tako, kakor so se obhajale poprej od vzornih naših duhovnikov. Pač zares čudno, da lačne vrane krmijo tudi včasih sito! Kako dolgo še? Sedaj pa nas kmete le blati župnik iz prižnice, blati nas farane vpričo naše mladine, vsaj nas bodeš potem tem hitreje spravil do skrajnosti našega potrpljenja, zbudil bodeš znabiti še tiste nazadnjaške zaspance, kateri mislijo, da pridejo zares kar na ravnost v zareči pekel, ako zapodijo bogatega farškega berača od siromaške svoje koč.

Sv. Vid pri Ptuj. Vso naše potrpljenje je pri koncu, vso naše prizanašanje popolnoma zastonj! Cela naša fara je nekako vznemirjena, ker se žalijo

neprenehoma naši najsvetejši občutki, naša pobožnost in naši spomini na naše rajnke, kateri že počivajo iz zdavna v hladni zemlji. Zares žalostno a vendar resnično! Naš župnik, duhovni oče Andreas, se ne briga za naše opomine, ne briga se za naše opravičene dopise. On opravlja svoja crkvena opravila tako malomarno, da se že zares moramo čuditi, kako da ne razloži kaka višja crkvena oblast župniku, da ne sme tako postopati s svojimi farani. Župnik Andraš, sedaj pa te vprašamo, zakaj dobavljaš vsakega prvega v mesecu toliko plačilo, naših ubogih kmečkih žuljev, ko pa ne izpolnjuješ tvojih stanovskih dolžnosti, kakor bi jih moral spolnovati pravi duhovnik? Nikjer na svetu ni katoliškega duhovnika, kateri ne bi pozdravil iz prižnice ali kancelna svojih vernih faranov, zbranih v svetišču božjem, pred živim Bogom samim, s krščanskim pozdravom: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ Samo ti minoritski oče Andraš, klubuješ nam faranom, na svetem mestu, samo ti se ogiblješ tega pozdrava, ker hočeš trmoglavo pokazati, da si župnik, da bode tvoja obveljala. Oho, le čakaj, da mi ne pokažemo, da smo mi farani, ki nam je toliko plačevati za tebe in za cerkev! Mi od tebe zahtevamo običajni krščanski pozdrav iz prižnice, mi zahtevamo, da nam bodeš služil peto sveto mešo, vsaj ob nedeljah in praznikih. Izgovor, da te v grlu boli se nam zdi smešen! Kdor zna tako kričati po farovžu, ta še lahko napeva sveto mešo! Izgovor, da ne znaš peti, nam ne zadostuje, ker ni resničen! Ko si prišel k nam kot reven kaplan, znal si dobro napevati sveto mešo! Veš kaj, kaj pa bilo, ako bi duhovni oče Andraš malo manj pili? Znabiti bi potem šlo! — — — Zakaj nas farane tako sovražiš? Ako ti nismo po volji, no, pa idi tje od koder si prišel! Mi se zares ne bodedo jokali! In tvoja farška grajzlarija? Kaj vendar hočeš z njo? Ali ne vidiš, kaj se vse tam pred njo godi, pred njo, tik farne cerkve, na pokopališču nekdanjih faranov? Ne dovolj, da preklinjajo vozniki, da pijejo, kakor že povedano šnops, ne, še pretepi so tam skoraj na dnevnem redu. Še pred kratkim je tvoj prijatelj Tombah imel nekega voznika, kateri naj bi mu peljal deželske pridelke v Ptuj. Naložil je temu vozniku toliko blaga na voz, da se mu je skoraj voz potrl. A vendar še je hotel Tombah spraviti več na voz. Voznik pa, kateremu se je smilila živina, ni hotel več naložiti. Nato priskoči Tombah in mu prismodi — zaušnico. Nato seveda tepež, zraven pa kletvice, vse pod župnikovem oknom, tik cerkvenega križa, par korakov od našega Izveličarja Jezusa Kristusa in vse, vse tako rekoč z dovoljenjem našega duhovnega očeta Andraša! Med tem prizorom pa prinesejo dve ženske otroka k krstu, postojijo in gledajo ta prizor in duhovnik, ki gre krščavati ga tudi gleda, a vrabci pa veselo čivkajo in se pretepavajo ob kupččkih živinskega blata, nakopičenega od živine voznikov farške grajzlarije pred crkvenim križem, na pokopališču videmskih faranov! Kaj ne — lepi, idilični prizori! Ali sta Tombah in farška grajzlarija znabiti več vredna, kakor mi farani, ki n o č e m o in n o č e m o, da bi se vršili taki

prizori pred našim farnim svetiščem. Vedi duhovni minoritski oče Andraš, ako ne ukreneš na drugo pot, ako ne zaključiš farške tvoje grajzlarije, potem bodeš prisilil svoje farane do skrajnosti, vprašat bodedo šli milostljivega knezoškofa, ali sme minorit zares počenjati kar se njemu zvidi in prosili ga bodedo, da nam bode dal, ako mu je volja, navadne duhovnike, kakor jih imajo druge fare, ker bi vendar še radi ostali katoliki, kakor so bili naši pradedi, očeti naših očetov in ker nočemo postati protestanti, čeprav nas katoliški duhovni oče prav zdatno pripravlja se svojim počenjanjem za protestantizem!

Več faranov.

(Opomba uredništva: Ako ne bode poboljšanja, pa skusite z milostljivim knezom in škofom! On Vam bode v svoji dobrosrčnosti, in ker je tako napram svojim podložnim postrežljiv in ljubeznjiv gotovo pomagat! In škof ima gotovo tudi oblast čez minoritskega župnika!)

Iz Zavrč. Dragi „Štajerc“, mi imamo tukaj učitelja, kateri je vreden, da ga pogledamo malo v svitli luči! Ta učitelj se briga prav „pošteno“ za vse, kar se pri nas godi! Tako je prišel nekoč v neko tukajšno krčmo in začel groziti gostom, češ, da bodejo vsi kaznovani, vsi zaprti, ker so tako pozno v noč v krčmi. In učitelj je skoval na to tožbo o dotičnem krčmarju in jo poslal na okrajno glavarstvo, tožil pa je tudi enega izmed navedenih gostov na c. k. sodnijo, češ, da se je v gostilni, toraj na javnem mestu nespodobno obnašal! Pa joj! Obe tožbi so se ovrgli! Kako veselje ima ta učitelj do tožb in ovađuhštva naj dokaže sledeče. Tukajšni v obče spoštovani poštar je temu učitelju trn v peti. Radi tega ga je tožil pred kratkim na poštno ravnateljstvo, da kupuje (!) poštar vino (!) in da hodi pri tem kupčevanju z modrim predpasnikom! (Opomba tiskarjevega učenca: O ti sveta nedolžnost!) Nekoč se je peljal ta učitelj s pošto v Ptuj. Na to se je pritožil, da mu na poštne vozu ni bilo za prestati, ker je poslal nekdo s pošto tudi purana, in je ta puran kakor je trdil učitelj neznošno — smrdel. Imenovani puran pa je imel to grozno nesrečo ali srečo, da je živel in čepel pod sedežem učiteljevem. Živi purani navadno ne smrdijo! Naši poljanski sosedi imajo pregovor, ki sicer ni lep, o katerem pa lahko primišluje naš učitelj. „Kdor ga je zvoča . . .!“ — Da bodejo sprevideli bralci „Štajerca“ kako strogi občinski odbornik je ta učitelj, naj dokaže to dejstvo! Pred kakimi 14 dnevi je čutil ta gospod v sebi neobhodno potrebo lotiti se na cesti nekega moža, ki se ga je bil preveč navlekel in je vsled vinskih duhov po cesti lamentiral. Pijanca se celo voz ogne, ne pa tako ta učitelj. Začel se je pretepati s pijancem in pretep je bil tako temeljit, da je bil pijanec težko telesno poškodovan in se je vložila proti učitelju tožba radi težke telesne poškodbe. Ta gospod ima sploh vedno in mnogo opravljati pri sodniji. To bi nam bilo sicer popolnoma deveta briga, ako se ne bi vsled tega večkrat pripetilo, kakor npr. v zadnji zimi, da morajo priti otroki po snegu in v mrazu več kakor eno uro

daleč všolo. Všoli pa se jim pove, da naj grejo domov, ker je gospod učitelj zopet pri sodnji. A povrh še je ta učitelj jako častihlepen! Pred kratkim smo imeli tukaj občinske volitve. Naš mladi kaplan o katerem spregovorim pozneje par besed in imenovani učitelj sta razdelila skorej vsem občinskim volilcem listeke, na katerih so bili zapisani kandidati za občinski odbor. Med njimi najprvi svedea učitelj sam, potem mladi kaplan in potem še le zasluženi naš gospod dekan! In učitelju je žarelo že lice veselja, ko je bil prepričan, da zopet pride v občinski odbor. Bil je že izvoljen v volilno komisijo. Ko pa se mu je od nekoga povedalo, da nima on, ki je vsled zločina težke telesne poškodbe v sodnijski preiskavi, po postavi ničesar opraviti pri občinski volitvi, toraj tudi ne v komisiji, odkuril jo je ne več tako ponosen domov! A vendar pa ima učitelj vsaj enega zvestega prijatelja med nami. In ta je naš kaplan! Poprej smo imeli kaplana g. Vogrina. Ta je bil priljubljen pri slehernem faranu in mir je vladal med nami. Ko pa nam je poslala previdnost božja sedajnega kaplana, postalo je vse drugače. Komaj je prišel ta gospod k nam, že je začel med nami agitirati in politizirati. Kaplan sovraži vse, kar je nemškega in bržčas radi tega je postal tako iskreni prijatelj gori opisanega učitelja, ker se v tem popolnoma strinjata. Ali morda radi drugih plemenitih nazorov učitelja? Le počasi kaplan, drugače zvé svet zakaj obiše neki kaplan nekje v Halozah neko krmo ravno tedaj, ko je neka mlada in fletna rejenka dotičnega krčmarja sama doma! Gospodu dekanu priporočimo kaplana najtopleje, on kot miroljuben, zares hvalevreden duhovnik bode najšel kot dekan in trezno misleč mož najbrž sredstvo, ki bode zabranilo politično hujskanje politično nezrelega kaplana. Za danes dovolj!

Zavrčan.

Iz konjiške okolice blizu Pohorja se nam piše: V nedeljo dne 6. p. m. se je vršila procesija Marijine družbe iz Vitanja na brinjevo goro pri Žrečah. Te procesije so se vdeležile tudi tri deviške farovške kuharice z namenom, da bi društvo povzdignile in podučile. Radi tega je tudi stopila kot prva na prižnico (kancel) žreška kuharica. Ta je tako regimentno podučevala nedolžno deviško mladino, da se je ta dobesedno samega smeha valjala po tleh. Sploh je ta kuharica jako naobraženo dekle, ki jo včasih prav pošteno pihne. Evo dokaz! Nekega dne pride neki gospod iz Rudnika pri Zrečah v zreški farovž, da bi tam menjal denar. Ko stopi skozi farška vrata, pride mu kuharica nasproti, vprašaje ga, kaj da želi. Gospod prosi, da bi se mu zmenjalo nekaj večjega denarja v drobiž. Kuharica mu nato odgovori: „Gospoda fajmoštra ni doma, pa to nič ne škodi, zmenjala vam bodem jaz, ker ključiči so pod mojo oblastjo!“ Takoj potem se podata oba v gornje nadstropje farovža in kuharica prinese mizni predal poln drobnega denarja. Gospod se začudi in vpraša od koder da ima — „gospodična“ toliko drobiža. Ta pa mu duhovito, kakor sledi, na to vprašanje odgovori: „Ta denar je denar Matere Božje na

brinjevi gori. Pa to je za njo vse premalo, ker je ona veliko dolžna, ker si je posestvo na brinjevi gori kupila!“ Toraj mati Božja ima toliko drobiža, ona si je kupila posestvo, Ona še mnogo dolguje in tako dalje. Sedaj pa Vam je g. urednik gotovo jasno, kako krasna je bila pridiga te kuharice na brinjevi gori. A pridigovale ste na omenjenem deviškem shodu tudi dve drugi kuharici, kateri živite še višje v gorah, toraj še pridete bolj redkokedaj v družbo izobraženih ljudij. Kake zvišane besede so še le tem tekle iz ust! Fajmošter v kuhinjo, kuharica na prižnico (kancel) — no, več pa nam zares ni treba!

Poslušalci na brinjevi gori.

Od sv. Antona v Slov. goricah. Ko se je te dni raznesla po naši fari vest, da je prestavljen veliki politični agitator „mogočni“ kaplan Škamlec od Sv. Antona v Slov. goricah za kaplana v Ljutomer, se je pač marsikateremu izmed naših faranov takorekoč odvalil veliki kamen od srca. Samo neko „farško devico“ je speklo kar na mah njeno rahlo, čuteče srce in vzdihnila je: „Oh, škoda, tak — lepega gospoda še nismo imeli!“ Veliko lepše bi bilo za gospoda kaplana spričevalo, ako bi bil kateri izmed faranov vzdihnil: „Pač škoda, tako pridnega gospoda še nismo imeli! Tak faran pa se ne bode najšel in se ne bode! Vsi smo že do grla siti „ljubeznjivega“ gospoda. Že v Mariboru se je zdelo gospodom z rudočimi kolari (in ti imajo debelo kožo) počenjanje našega kaplana malo prepošteno, zato so ga od nas odstranili. Saj je bil že tudi čas. Jaz in par mojih sosedov smo dostavili in Bog nam naj odpusti ta greh — vsakokrat, ko smo molili litanije, konečno še vsikdar gorečo prošnjo glasečo se: „Našega kaplana“ — „Reši nas, o Gospod!“ In Bog nas je uslišal! In v Ljutomer je prestavljen. — Oh srečni Ljutomer!

Par pobožnih faranov.

(Opomba uredništva: **Nekaj za Ljutomer.** Za g. kaplana je zares velika sreča, da so ga predstavili ravno v Ljutomer. Tam je namreč dovolj naprednjakov, ki bodejo kaplanu že takoj pomagali zopet na pravo pot, ako jo znabiti zgreši! Sicer pa bode imel Škamlec v Ljutomeru zares izvrstnega nadzornika, namreč gospoda dekana, ki je vzor pravega katoliškega duhovnika. Od duhovnikov pod njegovim nadzorstvom ni bilo do sedaj nikdar nič slabega slišati. Mogoče da se je to v Mariboru vzelo v poštev, ko so osrečili Ljutomer s Škamlecom. Gospod dekan in Vi Ljutomeržani, toraj pa Vam prav toplo priporočimo novega kaplana! Nobena voda ni tako kalna, da se ne bi enkrat sčistila! Dobri vzgledi in pa strah ne bodejo tudi v Ljutomeru brez upliva. Bog daj, da bi bilo tako!

Devica Marija v puščavi. Vrli „Štajerc“, tudi pri nas v puščavske fari imaš mnogo prijateljev a žalibog tudi mnogo sovražnikov! Dolgo sem molčal, toraj pa ti hočem danes naznaniti kako te ljubijo naši farški bratci. Adam Grušovnik, župnik v tej fari hujska na primer v šoli našo mladino tako le: „Draga deca, vedi, da bode vsak pogubljen, kateri „Štajerca“ bere, za to, ker „Štajerc“ zatajuje vero,

in so grešniki vsi okrog „Štajerca“. Grešnik je tisti, ki ga izdaja, grešnik, kateri si ga naroča in bere, grešnik, kateri ga da drugim brati! Taki izgredi župnikovi seveda niso brez vspeha. Činžački posestnik Dolinar n. pr. najbrž napolnjen tega „katoliškega“ duha, ki veje iz farovža, je kričal nekega jesenskega dne: „Kateri „Štajerca“ naročuje in bere ne dobi pri meni dela!“ — Kaj porečeš k tej „poštenosti“ „Štajerc“?

Naprednjaški fant.

(Opomba uredništva: Tristo pečenih klobas, o župniku Grušovniku in posestniku Dolinarju pa smo imeli do sedaj zares napačno mnenje. Mislili smo, da sta naša najboljša prijatelja, ker oba prebirata, kakor smo pozvedeli, prav pridno naš list. Adam Gcušovnik, vrli župnik, še vrlejši učitelj šolske mladine, ti rečeš, da je grešnik vsaki kdor naš list bere, naročuje, ga izdaja! O ti nedolžna, uboga Grušovnikova duša! Tudi ti bodeš pogubljen, in sicer pogubljen po besedah župnika Grušovnika samega, ker župnik Grušovnik sam bere „Štajerca“! — Pogubljeni pa bodejo tudi vsi spodnještajerski duhovniki, vsi menihi, vsi kanoniki, da celo milostljivi knez in škof, seveda samo po mnenju župnika Grušovnika, ker vsi, vsi prebirajo kaj radi „Štajerca!“ Ja, ja, milostljivi knez in škof, kaj porečete Vi o Vašem „vrlem“ župniku Grušovniku? Ali ga ne bodete? Ali se tako podučuje šolska mladina? Je to krščanski nauk? Ljubi, prezvišeni, milostljivi knez in škof, Vi ljubite, kakor je nam znano, po vzgledu Kristusovem, ki je rekel: „Pustite male k meni itd.“ mladino, posebno šolarčke, toraj pa Vas prosimo, da za to poskrbite, da župnik Grušovnik ne bode več šolske mladine pri Sv. Mariji v puščavi tako podučeval v krščanskem nauku! Župnik Grušovnik, ako zares ima greh, kdor dà „Štajerca“ drugemu brati, potem ti svetujem mi, da si ga naročiš, ker ti ga potem ne bode treba prositi od drugih in jih tako spravljati — v „greh.“ Kot naročnik mogoče vendar sprevidiš, da ni bilo nigdar in nikoli niti ne ene vrstice v „Štajercu“ proti sveti veri in tudi nikdar ne bode!)

Razne stvari.

Tiste naročnike, ki še nam niso poslali za to leto naročnine, prosimo še enkrat prav uljudno, da to storijo še v tem mescu, ker nam olajšajo pri sklepu knjig s tem naše delo. Kdor hoče vedeti, koliko še ima za plačati in kako dolgo še teče njegova naročnina, temu se bode na pismeno vprašanje odgovorilo takoj. Upravništvo.

Sebrani avstrijski škofi na Dunaju so se pred kratkim tudi pogovarjali o političnem obnašanju duhovnikov. In kaj se je sklenilo? Določili so, da se duhovniki ne smejo, kakor do sedaj mešati več v politične boje. Duhovniki naj bi ostali samo duhovniki, dušni pastirji izročeni njim vernikov, stati bi morali nad strankami, katere se politično preganjajo, toraj na višjem stališču, kakor jim to veleva tudi njih zvišeni duhovski poklic. Pač pameten in hvalevreden je ta sklep naslednikov učencev in apostolov

Kristusovih. Samo radovedni smo, kako se bode ubogal od naših duhovnikov, kateri igrajo pri vsaki volitvi navadno prve vloge. Kmet, ako ti toraj vsiljuje kak duhovnik svoje politično mnenje in prepričanje, reči mu to le: „Gospod, idite v cerkev molit za naše duše, idite študirat vaše pridige za nedeljo, volitve pa in naše politično mnenje pustite pri miru, ker to od vas zahtevajo vsi avstrijski škofi, ti pa gotovo bolj trezno sodijo o duhovskem stanju, kakor vi in gotovo vejo boljše, kaj se spodobi za duhovnika in kaj ne. In to postavo izdal je naš novi, miroljubni sveti oče Pij X. in sicer jo je pisal na vse škofo. Ti so jo seveda sprejeli in odobrili, no, bomo videli kako se bodejo po njej ravnali naši duhovniki. Bog daj, da ne bi bila dana zastonj! Sicer pa smo prepričani, da bodejo škofi strogo pazili, da jo bode duhovništvo držalo, paziti pa mora tudi ljudstvo, saj je dana postava njemu na ljubo. Kdor se bode od duhovnikov vedno držal omenjene postave, ta je pravi duhovnik in vreden, da se spoštuje, kdor pa se ne briga za postavo dano od papeža in škofov, ta ni duhovnik, ta je političen hujskač in ni vreden, da mu izkazuješ čast, ki se naj izkazuje duhovniku. Sedaj bodeš ljudstvo lahko sodilo, ali imaš pravega duhovnika ali političnega agitatorja. Vzrok te dane postave pa je bilo to, da so sprevideli višji dušni pastirji, da trpi sveta naša vera v zadnjem času strašno vsled hujskarij naših nekterih gospodov iz farovža. „Gospodar“ in „Dom“, zakaj pa o tem molčita, zakaj nista povedala tega vajinim bralcem? Odgovor je lahek? Ker se sama bojita te postave! Ali se morda sramujeta vajinih „gospodov“ iz farovžev? — No, za to pa smo jo mi priobčili, kmet pa si jo naj zapomni!

Pes in dinamitni patron. V Falkenau ob reki Eger je hotel nek posestnik spraviti svojega psa v večnost. A zbral si je za to jako nenavadno sredstvo, namreč patron z dinamitom. Pripel je psa k nekemu drevu ter mu na hrbet privezal dinamitni patron ter zažgal zažigalnico ali lunto. Nato se je hladnokrvno odstranil. Pes je najbrž slutil, da se mu bode nekaj nenavadnega pripetilo zato je pretrgal vrv (štrik) za katero je bil privezan. Gospodar to zagleda in začne na vso moč leteti. Pes pa seveda za njim. Vsak čas bi se moral patron užgati. Gospodar začne kričati in vedno hitreje bežati, pes pa seveda za njim. Gospodar jo odkuri proti ribniku in skoči v vodo. Pes, ki mu je sledil za petami, za njim. Čez nekaj časa plavala sta gospodar in pes proti bregu. Gospodar je bil do niti moker, in je prestrašen gledal svojega psa. Ta pa je veselo skakal okoli njega. Zažigalnica ali lunta je bila seveda ugasnila v ribniku. Samoumevno je, da je gospodar po tem dogodku psička pustil živeti.

Glede preiskovalnega zapora se je določilo, da bode izdana nova postava tudi v Avstriji, po kateri bode plačala država vsakemu, ki je bil po nedolžnem v preiskovalnem zaporu, za to odškodnino.

Odpeljali in umorili so v Alkamo v Siciliji roparji nekega 11 letnega dečka, edinega sina bogatega kmeta. Takoj potem, ko so ga odpeljali, dobil je

de od njih pismo, v katerem so zahtevali 40 tisoč
od njega. V pismu so govorili, ako oče ne bode
svote plačal, da bodejo dečka umorili. Par dni
pozneje, ko je bil rok za plačanje imenovane svote
pretekel, bili so aretovani od žandarjev trije kmetje,
kateri so tudi obstali, da so dečka odpeljali in ker
če ni hotel plačati zahtevane svote, ga umorili.
Truplo so vrgli v neki studenec.

V ognju rojen. Ko je razgrajal pred kratkim v
Williamsburgi na Nemškem velik ogenj, pri katerem
je prišlo deset ljudij ob življenje, porodila je v neki
hiši, katera je ravno gorela, neka ženska dečka. Ga-
lileam ognja se je posrečilo iz gorečega hrama rešiti
mater in novorojenca.

V Srbiji je predložilo ministerstvu skupčini
(državni zbor) predlog, da bi se kaznoval poslanec
Milič, ker je kot urednik lista „Rednik“ razžalil vo-
dstvo. Skupčina je ta predlog z 70 (proti 47) glasi
vrgla. Nato so vložili vsi srbski ministri kralju
prošnjo, da jih izpusti iz službe. Kralj je prošnji
stregel in Srbija dobi novo ministerstvo.

Strašno maščevanje. Iz Arada (na Ogrskem) se
poročča grozoviti zločin. V neki tamošnji vasi kuhalo
10 delavcev oglje za neko fabriko. Zvečer je šlo
delavcev spat, a dva sta se določila za stražo pri
ognju. Stražnika pa sta zaspala in veter, ki je začel
noči pihati, je povzročil, da je les, ki je bil na-
menjen za oglje, začel s plamenom goreti. Delavci,
ki so bili za to škodo odgovorni, so bili vsled malo-
varnosti omenjenih dveh stražnikov tako razburjeni,
da so ju prijeli in vrgli v ogenj, kjer sta nesrečneža
kva v par minutah zgorela. Zločinci so se izročili
sodni.

Smrt zapeljivca. Neki zdravnik, po imenu Pelle-
grini v Polignano na Italijanskem, je zapeljal hčerko
kekega bogatega mestjana, potem pa o njej ni hotel
ničesar več vedeti. Oče deklice ga je tožil, a zdrav-
nik bil je pri vseh sodnijah oproščen. Radi tega so
tudi sorodniki in oče deklice tako razburjeni, da so
zdravnika, ko je ta šel dne 20. p. m. s svojima dvema
ratoma domov, na ulici napadli. Pellegrini potegnil
iz žepa revolver in ustrelil je na očeta deklice,
ki je bil takoj mrtev. Potem je ranil deklico samo,
tudi njeno mater in njenega brata. A njega in njegova
brata so usmrtili spremljevalci deklice. Zdravnika so
psekal s sekirami tako, da ga ni bilo mogoče spoz-
nati.

Pisma uredništva.

Slovenji Gradec. O nesreči gosp. Leop. Hoferja, poro-
čamo prihodnjič. Hvala!

Ribnica: P. St. Plačano do 15. julija 1905. Hvala!

Sv. Peter pod Kunšpergom. Spoštovani gospod!
pride prihodnjič!

Frankfurt a. M. Jako nas veseli, da se tako daleč od
nas zanimate vendar tako vrlo za naš list! Hvala! Porabimo
tudi prilžnosti!

Videm: Za tokrat je prišlo prepozno, pride prihodnjič!
Hvala!

Sv. Benedikt v Slov. gor.: Naročnik M. Z. List se
nas redno odpošilja. Zahtevajte od pošte, da Vam ga tudi

redno dostavlja. Ako Vam pošta klubuje, naznanite nam to
tako, mi bomo že našli sredstvo, da tega ne bode več
storila! Zdravi!

Stoperce, Nova cerkev: Prihodnjič. Zdravi!

Loterijske številke.

Trst, dne 26. novembra: 35, 42, 49, 24, 4.
Gradec, dne 3. decembra: 25, 53, 52, 45, 88.

Vsaka rodbina

naj bi v svoj prid rabila le

Kathreinerjevo

Kneippovo sladno kavo

kot primes vsak-
danji kavni pijači.

**Najboljši in najcenejši nakup vsa-
kovrstnih godal (Musikinstrumente)**

W. Schramm,

izdelovalec godal

v Celju, Gratzterstrasse šte. 14.

Prodajam vsakovrstne plehaste in lesene
pihalne instrumente, dobre gosli za šolarje
po nizki ceni, kitare, citre, harmonike na
meh, bobne, tamburice, jako fine strune.

Kupujem stare gosli ali pa jih zamenjam
za nove. 284

Novozidana, lepa hiša

posebno primerna za kakega
uradnika itd. v pokoj, ali pa za
kakega rokodelca ali obrtnika se
radi preselitve sedanje posestnice
tako iz proste roke proda. Hiša
obstoji iz dveh lepih sob, kuhinje,

jedilne shrambe, spodnje kleti,
perilnice, drvarnice. K hiši spada
tudi hlev za kravo, vodnjak z iz-
vrstno vodo, vrt za zelenjavo in
veliko dvorišče, iz katerega se da
napraviti lep vrt. Več pove last-
nica Anna Wekusch, v Ptuj, slo-
vianska ulica št. 1. 410

412

Za gnojenje travnikov

priporočam svojo bogato zalogo umetnih gnojev, kakor **Tomaževo žlindro** s 16%, 18% in z 20%.

Potem kajnit in kalijevo gnojno sol. Vse mnogo ceneje, kakor v prejšnjih letih!

V Zalogi imam tudi vsakovrstne druge umetne gnoje, kakor **žvepleno-kisel amonijak**, **žvepleno-kisel kalij**, **supesfosfat**, **kosteno moko** in **Chilli-soliter (salpeter)**.

Franc Frangesch

prodaja železa in špecerijskega blaga, c. kr. prodaja smodnika v **Mariboru, Herrengasse**, 402

Veliko presenečenje!

Nikdar v življenju ni več take priliko 1128

500 komadov za 1 gl. 95 kr.

Ena krasno pozlačena precisna ura, katera točno teče in za katero se 3 leta jamči, z jako primerno verižico, ena moderna židana kravata za gospode, 3 jako fini žepni robci, en prstan za gospode z imit. žlahtnim kamenom, 1 krasen mošnjček, 1 jako fino žepno zrcalo, 1 par manjših gumbov, 3 gumbi za srajco, (3% dubla-zlat) z patentiranim zaklepom, 1 jako fini tintnik iz nikelna, 1 fini album z 36 najlepšimi slikami, 1 eleg. broša za dame (novost), 1 par bouton s simili-brilantom, 5 različnih smešnih reči za stare in mlade, 20 različnih reči za korespondenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne. Vse to se pošlje z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, za samo 1 gl. 95 kr. Razpošilja se proti poštnemu povzetju ali če se denar pošlje naprej.

Dunajska centralna razpošiljalnica **P. Lust, Krakov (Krakau) št. 41.** NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Na prodaj 395

je lepa, novozidana hiša tik glavne ceste 10 minut od Ptuja; zraven sta 2 hleva in 2 drvarnici ter lep prostor za vrt. Hiša ima stanovanje za dvojne najemnike. Od jako nizke kupne cene lahko polovica na posestvu vknjižena ostane in se polagamo izplača. Naslov pove upravništvo „Štajerca“.

Najboljše klajno apno

se dobi samo pri

Adolfu

Sellinschegg

Ptuj

nasproti mestnega gledališča (teatra).

Lepo posestvo 392

se takoj iz proste volje pod ugodnimi pogoji proda radi preselitve posestnika. Posestvo obstoji iz lepih travnikov in lepih dveh vrtov. Na posestvu stojijo dve hiši. Ena je enonastropna in ima 4 stanovanja. V drugi hiši je krčmarski obrt z lepim stanovanjem za gospodarja. Posestvo, katero ima več lepih stavbenih prostorov, je oddaljeno samo kakih 5 minut od mesta Ptuja. Kupcu je treba v gotovini šteti samo štiri del kupnine. Ostali znesek se lahko plača po dogovoru. Naslov (adres) kupca se zve pri upravništvu „Štajerca.“ 392

Izvrstne harmonike

najfinejše izdelane z zelo močnimi terpežnimi glasovi na 2, 3, 4, ali 5 redi, ravno tako na pol hromatične harmonike in celo hromatične harmonike po najnovejši zastavi se dobijo pri podpisnem za 10 ali 20 kron cenejše, kakor drugod. Popravila se točno izvršijo, naročila na nove harmonike v kratkem času izpolnijo. Na dopise odgovorim nemudoma. Z različnim spoštovanjem **Franc Bukšek**, izdelovalec harmonik na Bregu pri Ptuj. 391

Lepa, breja kobilica

blizu 16 pešic visoka, črne barve 6 let stara, se za 700 kron takoj proda. Kje, pove upravništvo „Štajerca“ v Ptuj. 375

Jos. Kasimir, Ptuj, tik „Štajerca“

kupuje jajca, surovo maslo (puter), sir, sadje itd. in sicer vse po najvišjih cenah.

Priporoča tudi svoje najboljše sortirano špecerijsko in materijalno blago, kakor tudi različne barve (farbe) itd.

Nadalje priporoča izvrstne mele, rozine, grozdije (veinberlne), slanino (špeh), mast itd. 389

Najboljša postrežba in najnižje cene.

Krojač,

ki je delal že za kako prodajalnico obleke in kateri zna tudi sam izrezovati, dobi trajno službo in dobro plačilo. Ponudbe naj se pošljejo pod naslovom (adresom): **Gospa Starašina** v Cirkovcih (Zirkowetz) pošta Pragerhof. 405

Kmetija

ki meri 20 oralov (joh) z dobrim in lepim lesom (gozdom), z domačim mlinom, se radi preselitve iz proste roke proda. Zemljišče leži v lepem kraju proti solčni strani ter je prav rodovitno. Več pove lastnik **Jurij Kranjc** v št. **Jakobskem** dolu h. št. 60 pri Sv. **Marjeti ob Pesnici**. 403

Gostilna

ob glavni cesti v bližini Maribora z lepim zemljiščem in družinskim poslopjem se radi družinskih razmer takoj iz proste roke proda. Na posestvu je vknjiženih 6400 kron, toraj je treba le malo plačati v gotovini. Daljna pojasnila daje: **Janez Schneider, Marburg, Bergstrasse št. 5**. 404

Dve posestvi.

katerih vsaka meri 6 do 7 oralov (joh), se takoj prodate pod jako ugodnimi pogoji. Posestvi obstoje iz polja, sadunosnikov in vinogradov. Na posestvih stoji zidani hiši in zidana gospodarska poslopja. Vse krito z opeko (ciglom) in v najboljšem stanju. Oddaljeni ste posestvi kake pol ure od Maribora. Vsako posestvo velja 3000 goldinarjev. Ako se posestvi ne izplačate v gotovini, treba je plačati kot obresti kupnine 4½ procentov. Več se zve pri gosp. **Vinz. Kus, Marburg, Herrengasse 40**. 411

Lično posestvo

na Gornjem Bregu pri Ptuj 10 minut zunaj mesta Ptuj z zidano hišo (4 sobe, kuhinja itd.) in z gospodarskimi poslopiji se takoj proda. K posestvu spada lep vrt in eden oral (joha) drugega zemljišča. To posestvo se proda iz proste roke, radi preselitve posestnika. Naslov prodajalca pove upravništvo „Štajerca“ v Ptuj. 409

Pekovski učenec

se takoj sprejme pri pekovskem mojstru g. **Thomas Losinschek**, gospočke ulice šte. 11. v Ptuj. 399

Želijo se kupiti

koli (stange) za hmel in sicer že osnaženi ali pa še neosnaženi. Dolgi morajo biti najmanj 7 metrov. Postaviti je te kole do železniške postaje Celje. Ponudbe s cenami naj se pošljejo pod naslovom (adresom): **Karl Lasz, Forstthof bei Cilli**. 398

Resna ženitna ponudba

31 let star trgovec se hoče oženiti s kakim poštenim dekletom poštene hiše. Starost: 20 do 25 let. Dote naj bi imela vsaj 500 do 800 goldinarjev. Resne ponudbe naj se pošljejo pod naslovom „500 poste restante, Rogatec.“ 396

Službe išče

delaven, močen 30 leten mož, popolnoma vešč nemškega in slovenskega jezika. Služil bi najraje za trgovskega sluga ali kaj enacega. Nujno prosi za sprejem, ker je sedaj brez službe. Naslov pove „Štajerca“.

Postiljon,

ki mora vsak dan voziti pošto, (hornist) se takoj sprejme na ces. kr. pošti pri Vidu sv. blizu Ptuja. V to službo se tudi sprejme oženjen mož.

Starejši hlapec

za domačo delo (Hausknecht) dobi takoj službo. Ponuditi se je g. **Franz Schosteritsch**, trgovcu Sv. Vid pri Ptuj. 414

Gostilna „Zum schwarzen Adler“ v Celju, gospoška ulica.

P. n. občinstvu dam na znanje, da sem z 1. decembrom tega leta vzel gori imenovano gostilno v najem. Vsak čas se bodem trudil, da postrežem svojim gostom z izvrstnimi pijačami in jedili in sicer toplimi in mrzlimi.

Jaz točim:

„Götzer Märzenbier“, potem vino, kakor sledi:

Ljutomerško, staro,	liter 48 kr.
Ljutomerško novo,	40 "
Vinaria rudečo	56 "
Kalterzana	60 "
Riesling	52 "
Bozniško belo	36 "

Preko ulice je vsaki liter tega vina za 4 krajcarje ceneji. Za mnogoštevilen obisk prosi z najodličnejšim spoštovanjem **Johann Peperko**, krčmar. 400

Naznanilo ptujskega mestnega kopalnišča (Pettauer Badeanstalt).

Kopele v banjah se lahko rabijo vsak dan od 8. do 12. ure predpoldan in od 1. do 7. ure popoldan.

Kopele s hlaponom in sicer za ljudstvo se dobé od 1. do 7. ure popoldan.

Kopele s hlaponom in polivom vsak dan od 8. do 12. ure predpoldan in od 1. do 7. ure popoldan.

376

Dobra moka

po zelo nizki ceni iz celjskega mestnega mlina dobi se v zalogi na Bregu pri Ptujju v hiši

Joh. Šimenko tik mosta
čez Studenčno vodo. 368

Lovske puške

vseh zistemov, znani najboljši izdelki, najvestnejše preskušene, priporoča

Peter Wernig

ces. kr. dvorni puškar v Borovljah na Koroškem (Ferlach, Kärnten). 349

Ceniki se dopošljejo zastonj in poštnine prosto.

FRANZ SODIA 394

tvornica pušk (Gewehrfabrik in Ferlach, Kärnten)

priporoča izvrstne puške, kakor puške za šrot in krogelje, najizbornejša vršitev za streljanje; ročno delo z jamstvom. — Velike ilustrovane cenike s podobami pošiljam vsakomur, kdor mi pošlje 15 kr. v markah, poštnine prosto. — Moja tovarna prejela je že silno veliko pohval, kdor bi z mojim blagom ne bil zadovoljen, tistemu ga zamenjam ali pa vrnem denar. Moja zaloga je jako velika.

Pravi tirolski haveloki

iz garantirano pravega lodna iz kameline dlake, katerih dež nikdar ne premoči in kateri varujejo pred mokroto in prehlajenjem, priporočava v vsaki velikosti za 10, 12 ali 15 goldinarjev. Svršniki (Wettermäntel) za gospe in dečke se dobijo po naročilu. Pri pismenih naročilih zadostuje, da se pove, kako dolgot naj bi imel havelok, merjen po hrbtu.

Brata Slawitsch

trgovca v Ptujju. 354

Večje posestvo

v bližini mesta Ptujja je takoj na prodaj pod ugodnimi pogoji posestvo, ki meri 200 oralov (joh). Od teh 200 oralov je 30 oralov travnikov, na katerih se lahko trikrat na leto kosi. Drugo so njive in gozdi. Na posestvu je večja opekarna tudi močna voda. K posestvu spada tudi manjša gospočka hiša. Daljna pojasnila se dobijo pri **Dr. Augustu pl. Plachki**, odvetniku v Ptujju. 390

Veliko presenečenje.

Nikdar več v življenju se ne ponudi taka prilžnost.

500 kosov samo 1 gld. 80 kr.

Ena krasno pozlačena 36 ur tekoča precisanker ura s sekundnim kazalom, ki natančno kaže in za katero se jamči 3 leta, ena moderna židana kravata za gospe, 3 jako fini žepni robci, en prstan za gospe z imitiranim žlahtnim kamenom, 1 nastavek za smodke z jantarjem (berenšteinom), 1 elegantna broša za dame (novost), 1 krasno žepno tojletno zrcalo, 1 usnjat možnjček, 1 žepni nožič z pri-

pravo, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za srajco, vse iz duplezlata z patentiranim zaklepom, krasen album za slike v katerem je 36 najlepših podob sveta, 5 reči, katere povzročajo pri starih in mladih mnogo smeha, 1 jako koristna knjiga, v kateri so zložena pisma, 20 reči za korenšpondenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne, vse to se dobi z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, za samo gld. 1-80. Razpošilja se proti povzetju ali če se denar pošlje naprej, skozi dunajsko razpošiljalnico Ch. Jungwirth, Krakau A/14. 1038

NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Ohranitev zdravega želodca

tiči največ v ohranitvi, pospeševanju in v uravnavi prebavljanja ter odstranitvi nadležnega zaprtja. V ta namen naj se rabi najpripravnejše znano sredstvo dr. Rose balzam za želodec. Ta je narejen iz najboljših iziskanih zdravilnih zelišč za lek. Vzbuja apetit in pospešuje prebavljanje ter provzroča lahko odvajanje tako, da služi z najboljšim uspehom za gojenje želodca.

Svarilo! Usi deli embalaže imajo zraven stoječo postavno deponovano varstveno znamko.

Glavna zaloga **lekarna B. Fragner-ja v Pragi** c. kr. dvornega dobavitelja „pri črnem orlu“ **Praga, Mala Strana, ogel Herudove ulice.**

Po pošti razpošilja se vsak dan.

Proti vpošiljatvi K 2-56 se pošlje velika steklenica in za K 1-50 mala steklenica na vse postaje avstro-ogerske monarhije poštnine prosto.

Zaloge v lekarnah Avstro-Ogerske. V Ptujju v lekarni g. Ignaca Behrbalk (spodnja lekarna). 896

Razglas.

407

Od okrajnega odbora v Ptujju se proda več tisoč različnih sadnih drevesc in sicer vsako drevesce za samo 60 vinarjev. To drevje se proda samo revnim (ubogim) posestnikom. Kdor toraj hoče kupiti drevesca, mora prinesiti s seboj spričevalo, potrjeno od občine, da je sicer posestnik, a da je reven.

Okrajni odbor v Ptujju.

Več tisoč

406

gabrovih drevesc

(Weissbuche) za saditi takoj kupi: okrajni odbor v Ptujju.

Za božični čas

priporočava našim cenjenim kupcem po najnižjih cenah in pri pošteni postrežbi

finu suho moko (melo)

z novega celjskega mlina in sicer kilo po 12 do 18 krajcarjev. Nadalje priporočava pravo domače maslo, pravo domačo slanino (špeh), pravo domačo svinsko mast; potem cibebe, grozdjice (Weinberln), rozine, suhe slive, orehe, vsakovrstne dišave (gvirce), fino surovo in žgano kavo, vsak dan sveži (friški) kvas in vso drugo, v to stroko spadajoče blago.

Kdor kupi pri nas enkrat, ta nam ostane rad zvest kupec.

Brata Slawitsch,
(podružnica pri mostu), Ptuj.

Brata Slawitsch
v Ptujju

priporočata izvrstne šivalne stroje

(Nähmaschinen) po sledeči ceni:

Singer A 70 K — „

Singer Medium 90 „ — h

Singer Titania 120 „ — „

Ringschifchen . 140 „ — „

Ringschifchen za

krojače . . 180 „ — „

Minerva A 100 „ — „

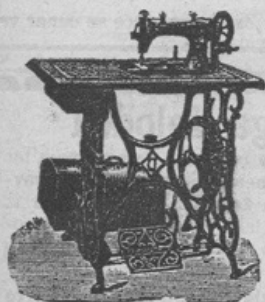
Minerva C za krojače in čevljarje . . . 160 „ — „

Howe C za krojače in čevljarje 90 „ — „

Cylinder Elastik za čevljarje 180 „ — „

Dell (Bestandtheile) za vsakovrstne stroje. Cene po

pogodbi na obroke (rate). Cenik brezplačno. 327

Naznanilo!

Henrik Mauretter

trgovec v Ptujju,

florijanski trg (Florianiplatz).

P. n. občinstvu uljudno naznanjam, da se dobe v moji trgovini najfinejše delikatese, kakor tudi vso špicerijsko blago in sicer najboljše kakovosti.

Posebno priporočam za praznike svojo bogato zalogo vsakovrstne fine moke (mele). Istotako vedno sveži (frišni) kvas, rozine, grozdjice (Weinberln) cibebe, suho italijansko grozdje, lešnike, orehe, suhe slive, fige, rožiče in mandelne.

V zalogi imam tudi pomeranče, limone, datelne, sploh vso južno sadje. Klinci, zafran, muškato cvetje in muškato orehi, imbrek, lorbek i. t. d. se dobijo pri meni po najnižji ceni.

Priporočam tudi najtopleje svojo bogato zalogo vsakovrstne kave, kakor tudi primesi za kavo, kakor frankovo, kneippovo kavo in ciguro iz fig. Moj riž (reiš) je priznано najboljši in najcenejši. Istotako prodajam ječmeno in proseno pšeno. Olje za šalato, repično olje in petrolejum je pri meni najboljše kakovosti in najcenejše, tako tudi firnis, laneno in terpentinsko olje.

Vinogradnikom priporočam galicijo, žveplo, rafijo itd., — poljedelcem vsakovrstna semena, kakor: detelno seme, lucerno in druga semena za travnike.

Prodajam tudi vsakovrstne sorte ruma in domače slivovke ter različno žganje, ki se rabi uspešno proti boleznim v želodcu.

V zalogi imam tudi vsakovrstne sorte sira, različne klobase, gnjati (šunke). Vse najfinejše, vedno sveže (friško) blago po najnižjih cenah.

Kdor je kupil enkrat pri meni, ta bode prišel zopet rad drugokrat k meni kupovat, ker se bode gotovo prepričal o moji točni in vestni postrežbi, o mojem izvrstnem blagu in o mojih zares jako nizkih cenah. Toraj pa prosim p. n. občinstvo, naj se blagovoli prepričati!

Kdor kupi več blaga skupaj, za tega se cene še izvanredno znižajo.

Opozarjam posebno na svojo bogato zalogo božičnih daril in daril za novo leto!!

Za točno postrežbo, najfinejše blago in najnižje cene jamčim.

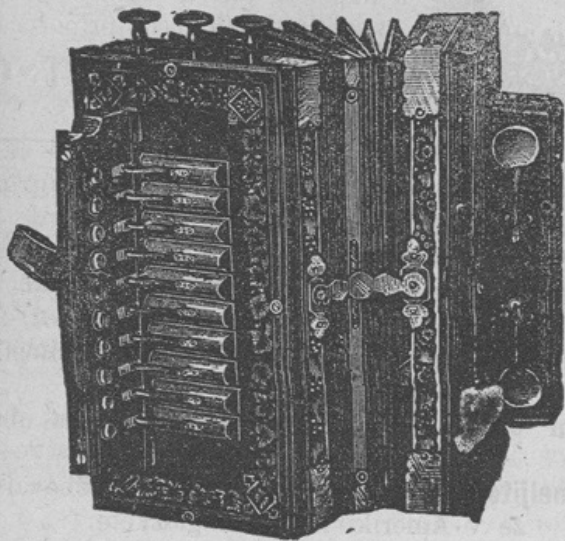
Z najodličnejšim spoštovanjem

Henrik Mauretter

trgovec v Ptujju, florijanski trg.

30 dni na poskus

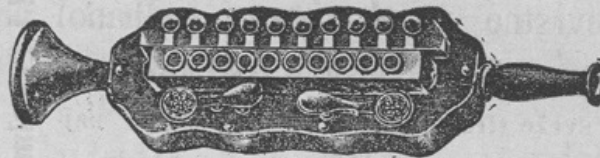
vsled pogojev mojega cenika, toraj brez nevarščine za naročitelja pošljem proti poštnemu povzetju mojo „Volksfreund-Harmonika No. 663“ da se zamore vsakdo o njenej iz-
vstno ti prepričati. Ta harmonika nima garantirano nezlomljiva spiralna peresa samo za tipke (Tasten, temuč tudi za base in zračno zaklopilce, nadalje ima 10 tipk, 2 registra, dvojno vglasbo (Doppelstimmung) na 48 glasov, 3 vrste trompet, je mahagonijevo poltirana, ima črne obrobke s barvano bordo, niklaste okove, dvojni meh in držaj, velikost 31 krat 15 cm ter stane komad samo 4 goldinarjev.

Sola za samouk (Selbstlernschule) se doda vsačej harmoniki zastonj. Ceneje in manjše harmonike za uk v igranju tega instrumenta, posebno za otroke pošljem za gold. 1-80, 2-—, 2-20 in 2-40. Finejše harmonike za gold. 4-50, 5-—, 6-—, 7-— in 8-— se dajo iz mojega kataloga razvideti.

Na moje harmonike ni nobenih colninskih stroškov ker so vse češkega izdelka in prosim, da vzamete to v poštev.

Novost!

Novost!

Pihalni Blas-Accordeon

na katerega zamore vsakdo brez učitelja, brez uka in brez znanja sebiric (not) takoj igrati pesmi, koračnice (marsce) in plesce. Posebno se priporoča za izlete in velice. To godalo ima 10 tipk (Tasten), 20 glasov, 2 zaklopilci za bas ter stane komad s šolo (notami) vred samo gold 1-25, 3 komadi gold 3-56.

Nemško-amerikansko kitara-citre

„Columbia“ znajo se od vsakogar s pomočjo p dloži živih not takó igrati. Glas je čaroben, mehak in ljubki, p. i em pa krepak in poln. Rabi se jih že več kakor 100.000. Cena: komplet s šolo (no ami) in s vsjo pripravo gold. 5-50 Velikost 49 krat 35 cm. Album za note stane 75 krajcarjev. Noben riziko, ker je zamena dovoljena ali pa se denar vrne.

Pošilja se proti poštnemu povzetju od „Erzgebirgische Musikwaren-Versand-Haus

HANNS KONRAD

v Brix-u štev. 949 (na Češkem).

Velik, bogato ilustrovan cenik (katalog) z več kakor 800 pododami se na zahtevanje dodošlje vsakomur zastonj in poštnine prosto. 166 C

Vino kupuje

(od svojih udov)

ptujška vinska zadruga!

Vino mora biti pristno, naravno. Vino, h kateremu so primešane druge snovi, se ne kupi!

Vzorci (muštri) naj se prinesejo k gospodu **Steutde**, hišnemu posestniku in sodarskemu mojstru v Ptuj, Brandgasse, in sicer samo vsaki pondeljek in torek.

Za ptujško vinsko zadrugo:

Ornig, Sellinschegg, Steutde.

Živinski sejmi v Mariboru.

V Mariboru se vršita na v nalašč za to odločnem prostoru (Melling) vsaki mesec po dva živinska sejma.

Prvi vsako drugo sredo in drugi vsako četrto sredo

v mesecu. Prodajalci in kupci se vabijo k obisku teh sejmov. 401

Št. 44848.

397

Razglas.

Oziraje se na razglase štajerskega deželnega odbora z dne 8. septembra t. l. št. 34471 in 9. oktobra t. l. št. 39008 se s tem naznanja, da so se iz deželne drevesne šole v Gleisdorfu oddala že vsa drevesa, da se toraj ne more dalnjim naročilam ustreči.

Gradec, dne 19. novembra 1904.

Štajerski deželni odbor.

Pravo domače platno

za rjuhe in perilo priporoča po sledečih cenah:

Cela sešita (rjuha) za posteljo 2 ali 2 $\frac{1}{2}$ metra dolga, velja samo 1 gld., oziroma 1 gold. 20 kr. — Najfinejša sešita rjuha iz tenkega domačega platna 2 m dolga, velja samo 1 gld. 50 kr.

To domače platno se tudi prodaja na metre in sicer velja, čeprav je platno 160 cm široko, meter samo 75 krajcarjev. — Domače platno za „štrozoke“ velja meter 20 ali 25 kr., za obleko meter 28 ali 35 kr

Brata Slawitsch 265
trgovca v Ptuj, Florianski trg.

!! Prosim, poskusite !! Vsakovrstno prekajeno (zelhano)

meso, najfinejše klobase,
vedno sveže (frišno) blago, priporoča po naj-
zji ceni

J. Luttenberger,

mesar v Ptuj.

Zunanja naročila odpravijo se
vestno in hitro!

345

Najredkejša priložnost kupovanja!

S 15. septembrom t. l. začnem v moji trgovini
z dovoljenjem dotične oblasti na 3 mesece

razprodajo

svojega manufakturnega blaga, posebno pa volneno
sukna za moške obleke, volneni cajg za hlače, razna
sukna, barhent za obleke, plavi druk, štrikane zimske
robce, velike vratne robce, konjske odeje, zimske
srajce, židane robce itd.

Vse blago pod najnižjimi fabriškimi cenami.

Noben kupovalec naj ne odlaga te priložnosti
nizkih cen vporabiti.

K obilnemu kupovanju uljudno vabi 341
Jožef Sedminek, trgovec pri sv. Lenartu, Slov. gorice.

Nikdar več ni take priložnosti!

Tako dolgo, dokler še ni zaloga hlač izprodana, dobi vsakdor
elegantne

hlače

za malo svoto in sicer za 1 gld. 80 kr.

Hlače so iz pristnega sukna in se rabijo lahko za jesen ali zimo.
zdelane so po najnovejši dunajski fasoni, vzorci sukna so jako lepi.
Kdor naroči dvojne hlače, dobi jih za 3 gld. 30 kr. Pošljejo se po poš-
nem povzjetju. Pri naročilu zadostuje, ako se naznani dolgost hlač in
njih širokost okoli pasa.

Dunajska filijala za suknenno blago Ch. Jungwirth, Krakau 51.
Neugajajoče se vzame nazaj ali pa se povrne denar. 1110

Meščanska parna žaga.

Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptuj zraven
klalnice in plinarske hiše pestavljena je nova parna
žaga vsakemu v porabo.

Vsakemu se les hlodi itd. po zahtevi takoj razžaga.
Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in spahati
i. t. d. 30

Nagrobne vence

iz umetnih cvetlic po 4, 6, 8 in
10 kron, kakor tudi venčne trakove
z napisom ali brez napisa imata
v obilnej zalogi in priporočata

BRATA SLAWITSCH
v Ptuj. 347

Pozor biciklisti, krojači in šivilje!

Popravila bicikelnov, šivalnih strojev in poljedelskih
strojev se najbolje in najceneje izvršijo.

V zalogi imam vedno nove vsakovrstne dele (Bestand-
teile) za stroje.

Prodajam poljedelske, gospodarske stroje na obroke
iz najboljših tovarn.

Sem temeljito izvežban mehaniker, ker služboval sem
že v Ameriki in na Angležkem.

Tudi imam vedno v zalogi že rabljene in dobro ohr-
njene bicikle od 30 gold. dalje.

S spoštovanjem **Anton Fink** 1162
mehaniker v Ptuj, Postgasse šte. 14.

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.

Prve vrste parobrodi. — Naravnost brez prekla-
danja v New York in v Philadelphijo. — Dobra hrana.
— Izborna oprava na ladiji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila daje:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji
ali

Karl Rebek, konc. agent
v Ljubljani, Kolodvorske ulice šte. 41. 537

Kranjski redilni prašek za prašiče

355 povzroči med krmo zmešan, da prašiči raji žrejo, varuje svi-
nje različnih bolezni ter zboljša meso in mast. Ako se hočemo
obvarovati škode, moramo pokladati ta prašek (mešati med
hrano) že pujskom.

Zdravim svinjam zmešati se mora na teden enkrat ena žlica
polna tega prahu med hrano, slabim in slokim vsaki dan po
eno žlico, mladim na teden samo pol žlice.

Eden zavojček po 25 krajcarjev zadostuje za mesec dni.
Dobi se pri

Bratih Slawitsch v Ptuj
(podružnica nasproti Dravskega mosta.)